

Evîç huzî makamında Nefes

YÜRÜK SEMAİ

[J = 108] Ba ha — rın gel — , di — gi — n

ne de — n bi le — yi — m gül di ken de —

bi — te — r bül bül — dal da — dı — r dı — r

NEFES

1

Baharın geldiğin neden bileyim
Gül dikende biter bülbul daldadır
Eyyubun teninden iki kurt kaldı
Biri ipek sarar biri baldadır

2

Gönlüne getirme şek ile güman
Seyyit Nesimîye de ol oldu şan
Tanrı ile bin bir kelâm söyleşen
Ali Medinede Musa Turdadır

3

Şeriat yolunu Muhammet açtı
Tarikat gülünü Şah Ali seçti
Şu dünyadan nice yüz bin er geçti
Anlar makamında Mehdî yoldadır

4

Şimdi aynıcemde didarı gördüm
Hünkâr meydanına yüzümü sürdüm
Cinanın goncecik güllerin dürdüm
Kudret zenburunun balı nerdedir

5

Pir Sultan'ım 1) eder sırrın duyurma
Kıla gör namazın kazaya koyma
Şu yalan dünyada hiç sağım deme
Tenim teneşşirde sinem saldadır 2)

1) Bu Nefes bazı mecmualarda Hatayîye, bazılarında da Karaca Oğlana isnat edilmektedir.

2) (Sal) türkçede (tabut) demektir.